

[Miljøministeren]

som eksempel på miljøgarantiens anvendelse USA-normer i forbindelse med bilers udstødningsgasser.

Til hr. Leif Hermann vil jeg sige, at vi er opmærksom på problemet med den eksisterende bilpark, men det er vores opfattelse – men det vil jeg bede om at vi drøfter nærmere i udvalget – at det ikke er muligt at indføre katalysatorer i den eksisterende bilpark. Men det er jo en teknisk diskussion, hvor påstand står mod påstand, og jeg vil derfor bede om, at vi tager drøftelsen i udvalget, sådan at vi kan få tilstrækkeligt med eksperter inddraget i arbejdet.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Kort og godt, miljøministeren siger, at Danmark ikke vil få nogen problemer vedrørende eventuelle indkøb af brugte biler i Tyskland, »for så vil vi blot indrette vores afgiftspolitik derefter«. Jamen det er jo netop hele spørgsmålet, som det drejer sig om dernede. Jeg kan altså forstå, at uanset om man træffer en afgørelse i EF om, at den afgift, der ligger på brugte biler, skal ophæves, så vil ministeren indrette sin afgiftspolitik derefter. Det kan jeg ikke rigtig få til at stemme, så derfor vil jeg godt bede ministeren sige, hvad det er for nogle afgifter, der så skal lægges på. Er det en speciel miljøafgift på de biler, som kommer ind som brugte biler?

Jeg vil udtrykke min beklagelse over, at jeg kan konstatere, at ministeren ganske enkelt ønsker at fortsætte den negative fodnotopolitik, som har været ført i EF, også i det nye samarbejde i KVR-regeringen. Det er meget uheldigt.

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

For det første vil jeg sige til hr. Knud Lind, at spørgsmålet om miljøafgifter og afgifter i det hele taget i forbindelse med EF vedrører mange andre ting end lige det her spørgsmål og derfor indgår i det store forhandlingsgrundlag omkring det indre marked, og hvordan vi skal indrette afgiftssystemet, når vi når frem til 1992.

Når det drejer sig om de brugte biler, så er det vores opfattelse, at der ikke består en tilskyndelse i dag til at importere brugte biler, men hvis vi ser en anden udvikling, så vil vi selvfølgelig kigge på sagen.

Og så vil jeg til slut sige til hr. Knud Lind, at fodnotopolitik eller ej, her er der faktisk tale om en politik, der har haft bred tilslutning i Folke-

tinget. Jeg indrømmer gerne, at hr. Knud Lind ikke har været med i den brede tilslutning, men det kan jo ikke undre, når det er miljøspørgsmål, vi diskuterer. Det er endda sådan, at statsministeren i 1986 som et af eksemplerne på, hvor man kunne forestille sig, at man ville bruge miljøgarantien i art. 100 A, stk. 4, nævnte netop disse biler. Hr. Knud Lind kan selvfølgelig godt sige, at det var han presset til af andre grunde. Det er jeg fuldstændig overbevist om at statsministeren ikke var. Jeg er fuldstændig overbevist om – og det kan jeg sige, for jeg har haft det her oppe i regeringen, og derfor taler jeg på regeringens vegne – at statsministeren er helt enig i dette forslag. Derfor kan jeg ikke forstå, hvorfor hr. Knud Lind har sine tanker om, at statsministeren ikke skulle være enig. Det er ikke noget, statsministeren på noget tidspunkt har tilkendegivet, hverken i regeringen eller på anden vis. Den samlede regering står naturligvis bag forslaget og har ikke på nogen måde tilkendegivet, at den er modstander af forslaget. Tværtimod har den tilskyndet til, at vi nu fik det ført igennem.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 31:

Forslag til folketingsbeslutning om bevarelse af Tandlægehøjskolen i Århus

Af Helle Degn (S) m.fl.

(Fremsat 6/12 88).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 9 på dagsordenen opførte sag, nemlig: